

۳

قصه های ماندنی جهان

لباس جدید پادشاه

بازنویسی شاگای هیراتا ترجمه علی آشنا

لباس جدید پادشاه

بازنویسی شاگاہیراتا ♦ ترجمہ علی آشنا

برای کودکان ۷ تا ۱۱ سال

این کتاب را می‌توان برای کودکان ۵ تا ۷ سال قصه‌گویی یا بلندخوانی کرد.

واحد کودکان و نوجوانان
مؤسسه انتشارات قدیانی

کتابخانه

♦ لباس جدید پادشاه

♦ بازنویسی شاگاہیراتا

♦ ترجمہ علی آشنا

♦ زیر نظر شورای بررسی

♦ کارشناس هنری و فنی: محمد علی کشاورز

♦ چاپ دوم: تابستان ۱۳۷۲

♦ چاپ صنوبر، تهران

♦ تعداد: ۳۳۰۰۰ نسخه

♦ کد: ۷۲/۱۹۲

♦ کلیه حقوق محفوظ است.

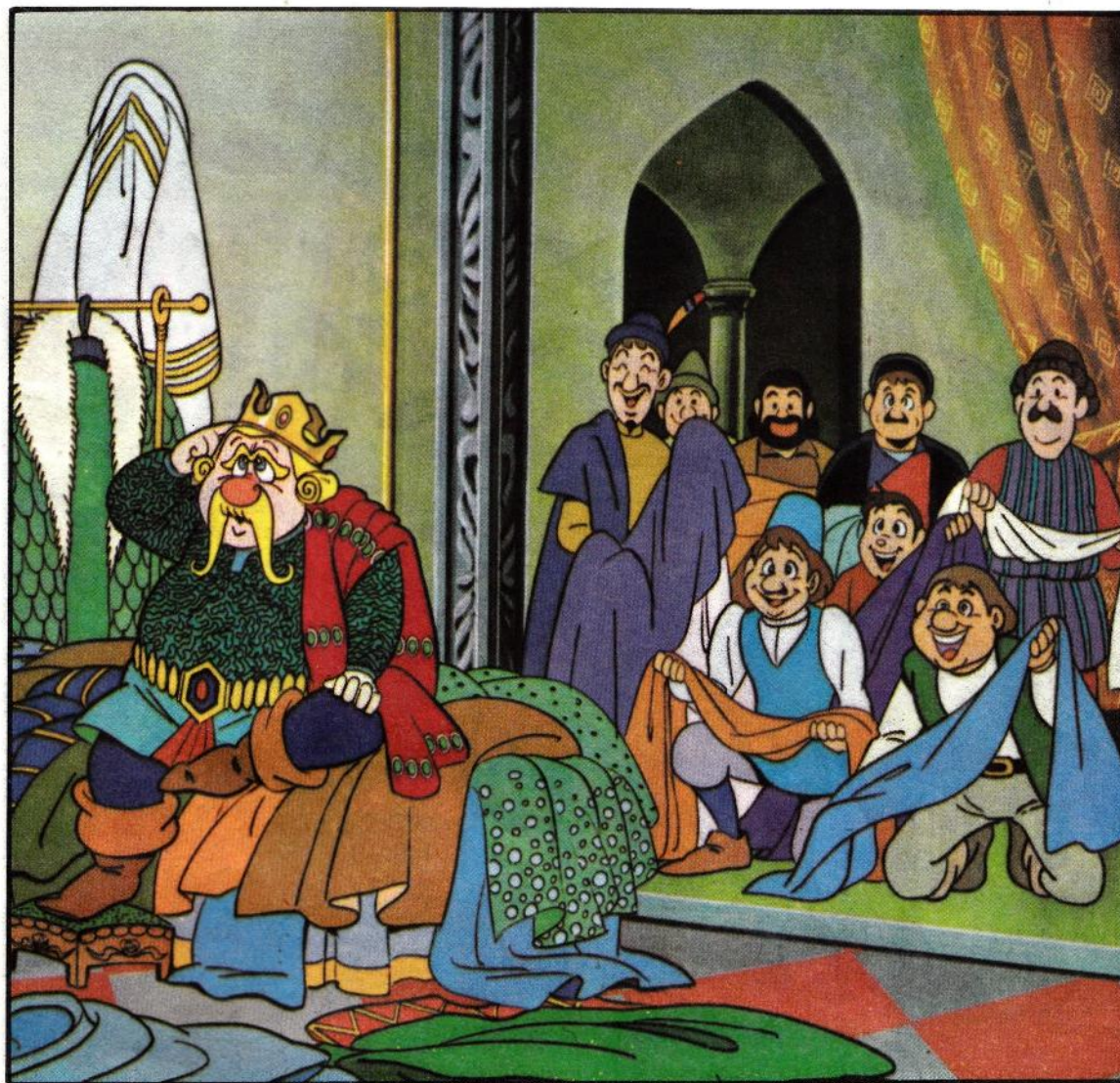
بسم الله الرحمن الرحيم

در زمانهای خیلی خیلی دور، پادشاهی بود که دلش می‌خواست همیشه لباسهای خوب بپوشد. خیاطهای مخصوص شاه، هر روز یک لباس تازه برای او می‌دوختند. روزی رسید که خیاطهای او دیگر نتوانستند لباسی با شکل تازه برایش بدوزند. پادشاه خودخواه، عصبانی شد و فریاد زد: «من که قبلاً این لباس را پوشیده‌ام! مگر نمی‌دانید که من هیچ وقت یک لباس را دوبار نمی‌پوشم؟!»

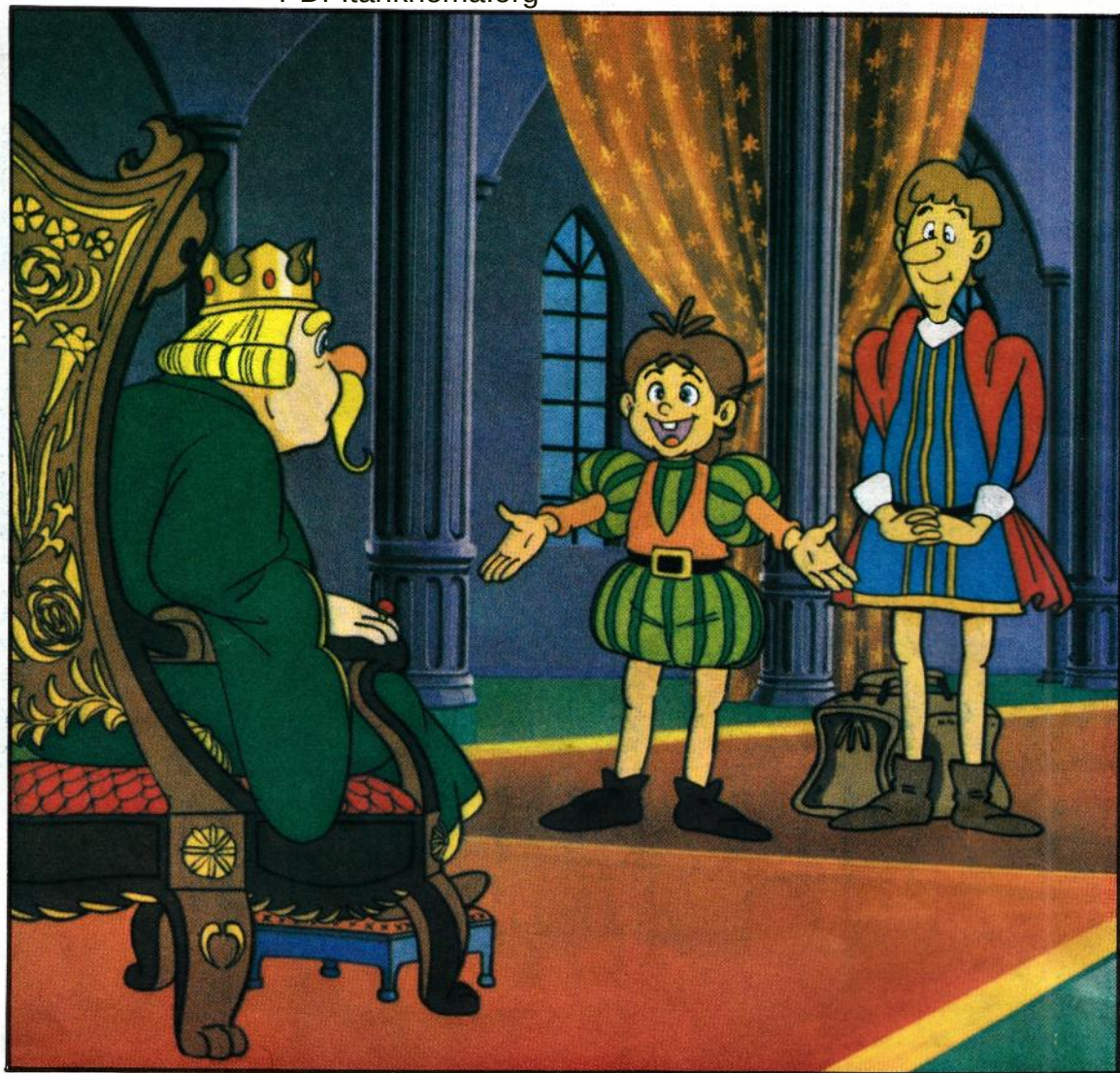

خدمتکارهای شاه، خبر مهمی را در همه جای آن سرزمین پخش کردند:
 هر کس بتواند یک دست لباس جدید
 برای جناب پادشاه بدوزد، جایزه
 بزرگی خواهد گرفت.

تمام خیاطهای آن سرزمین به جنب و جوش افتادند. آنها سعی کردند که لباس تازه‌ای برای شاه بدوزند اما هیچ لباسی شاه را راضی نکرد. شاه از خود راضی نمی‌توانست قبول کند که بدنش چاق و زشت است.

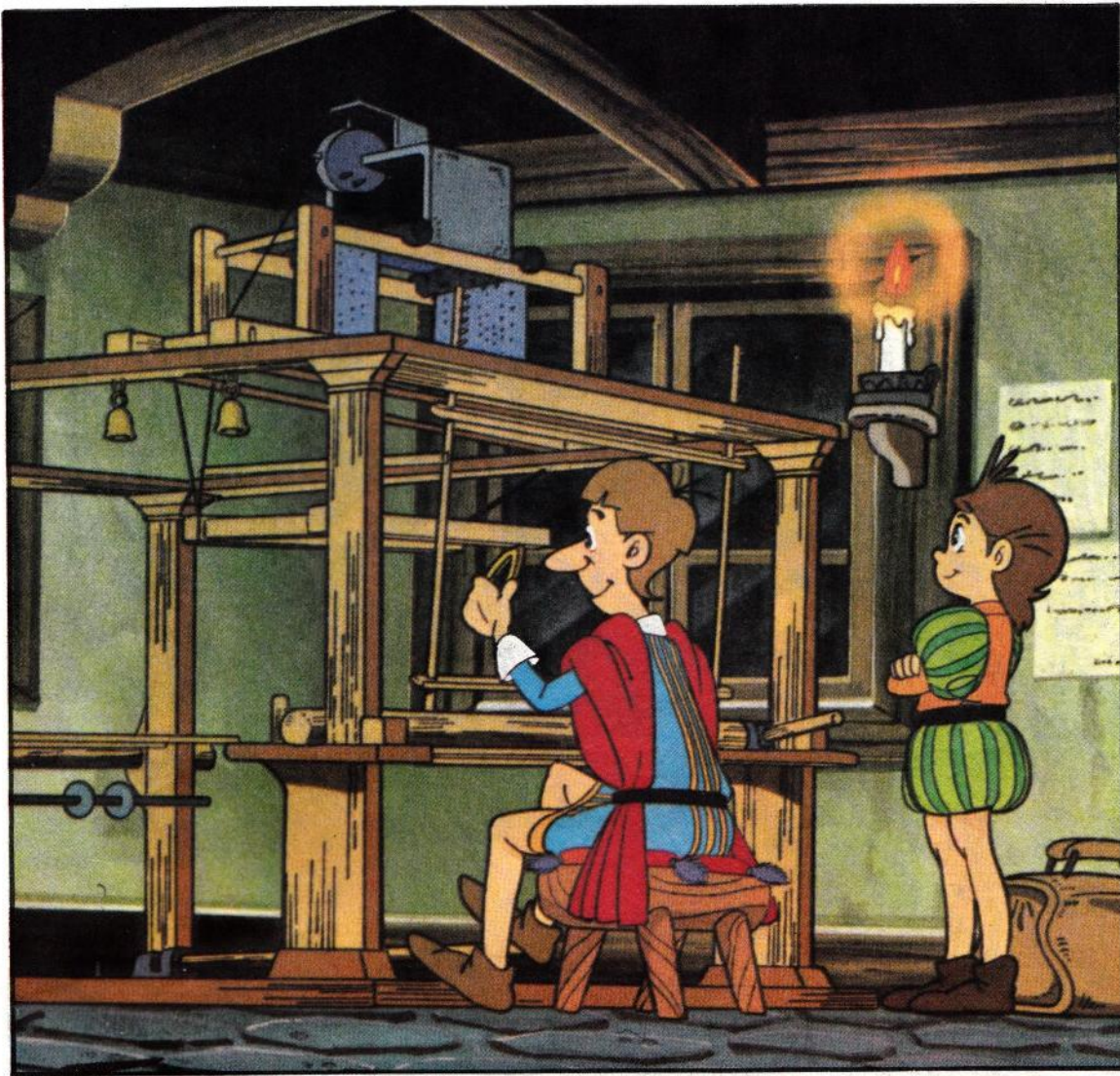
یک روز دو آدم حقه‌باز به قصر شاه آمدند و گفتند: «جناب شاه، ما از راه خیلی دوری به اینجا آمده‌ایم تا شما را راضی کنیم. ما بافنده‌هایی هستیم که کارمان

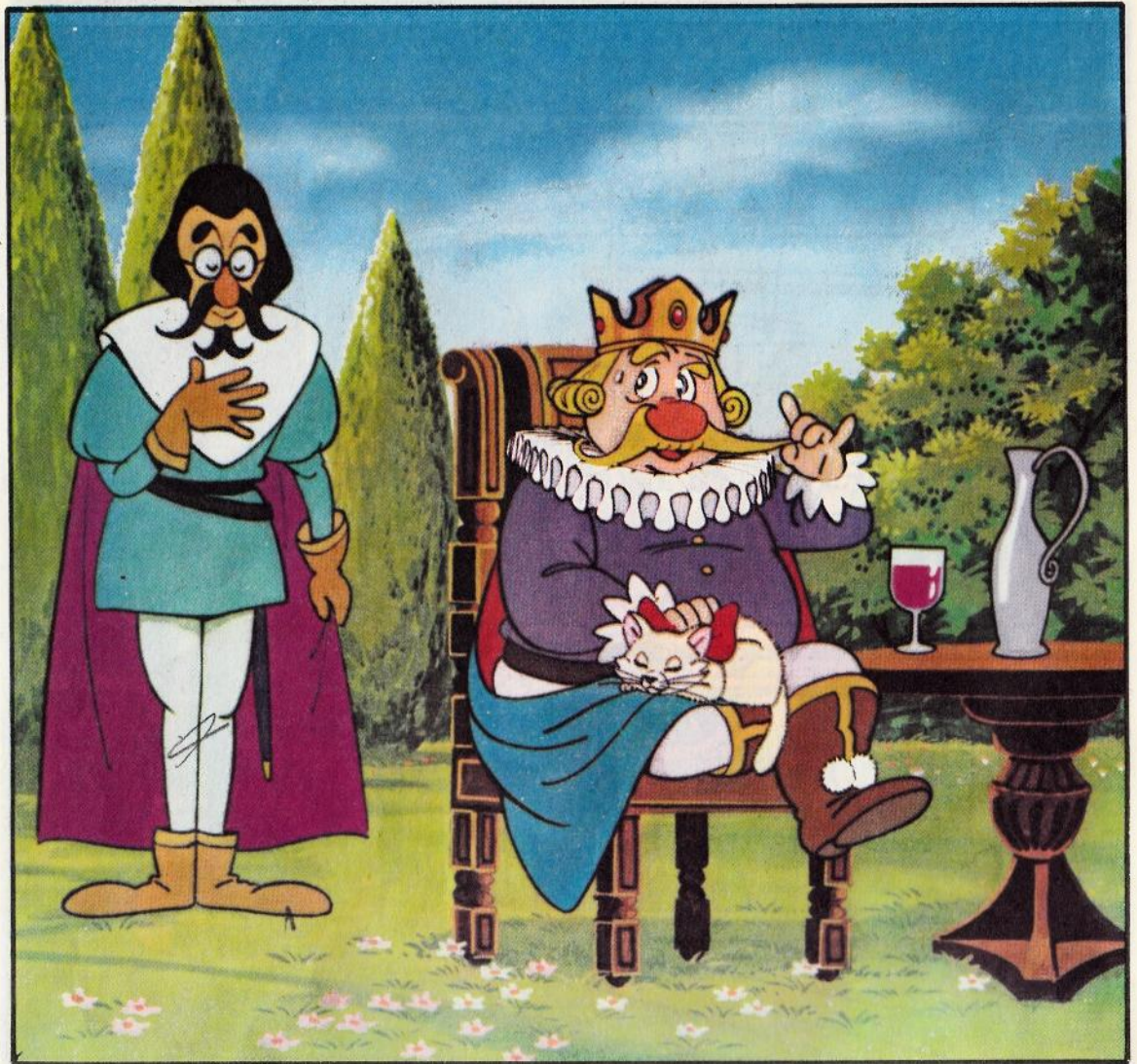
را خیلی خوب بلدیم. ما می‌توانیم پارچهٔ عجیبی ببافیم. این پارچهٔ مخصوص، طوری است که آدمهای احمق نمی‌توانند آن را ببینند.»

پادشاه گفت: «هوووم... چه جالب! این طوری من می‌توانم بفهمم که کدام یک از وزیرانم باهوش و کدام یک احمقند. خیلی خوب، فوری شروع به بافتن کنید.»

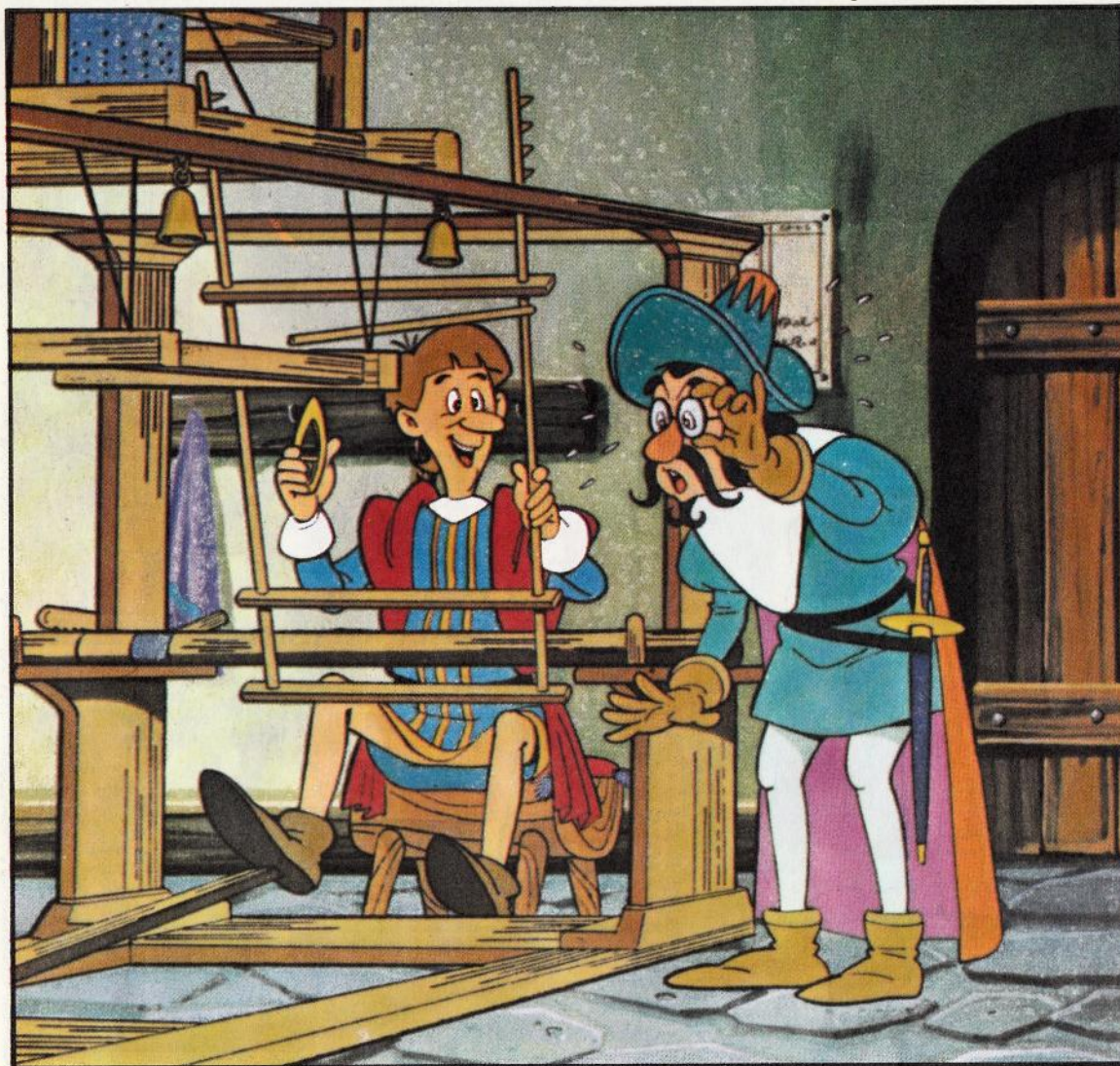
بعد هم پول خیلی زیادی به آنها داد.

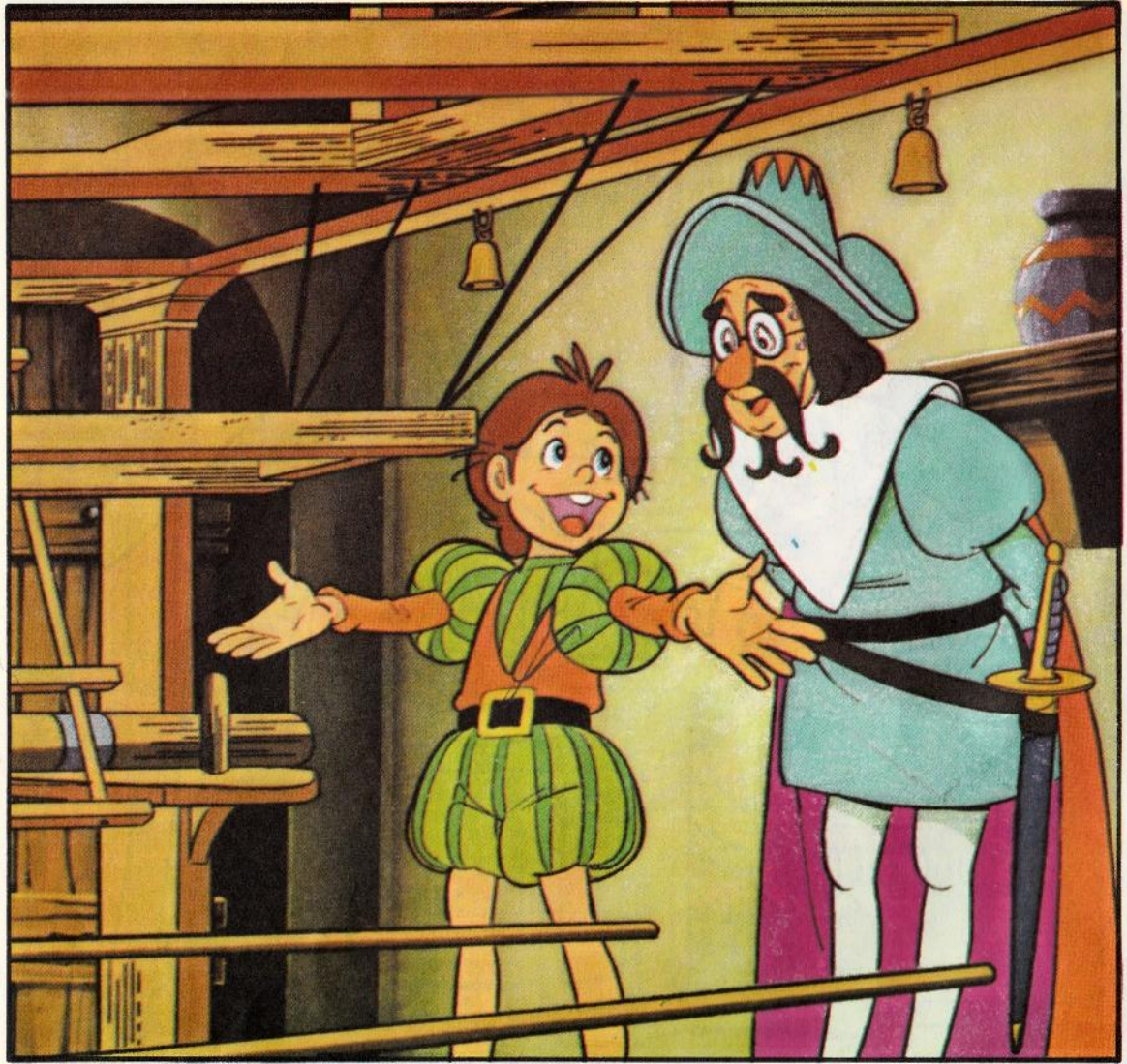
آن دو نفر پولها را پنهان کردند، و بعد این طور نشان دادند که دارند پارچه می‌بافند. صدای ماشینِ پارچه‌بافی نیمه شب به گوش می‌رسید: «کلیک، کِلاک، کلیک، کِلاک»

پادشاه می‌خواست بداند که کار بافنده‌ها چقدر پیش رفته است. برای همین با خودش فکر کرد: «خوب است بهترین و راست‌گوترین وزیرم را پیش آنها بفرستم.»

وزیر به اتاق کار بافنده‌ها فرستاده شد. او با دیدن ماشین خالی از پارچه، خیلی تعجب کرد. هرچقدر که نگاه کرد، چیزی ندید.

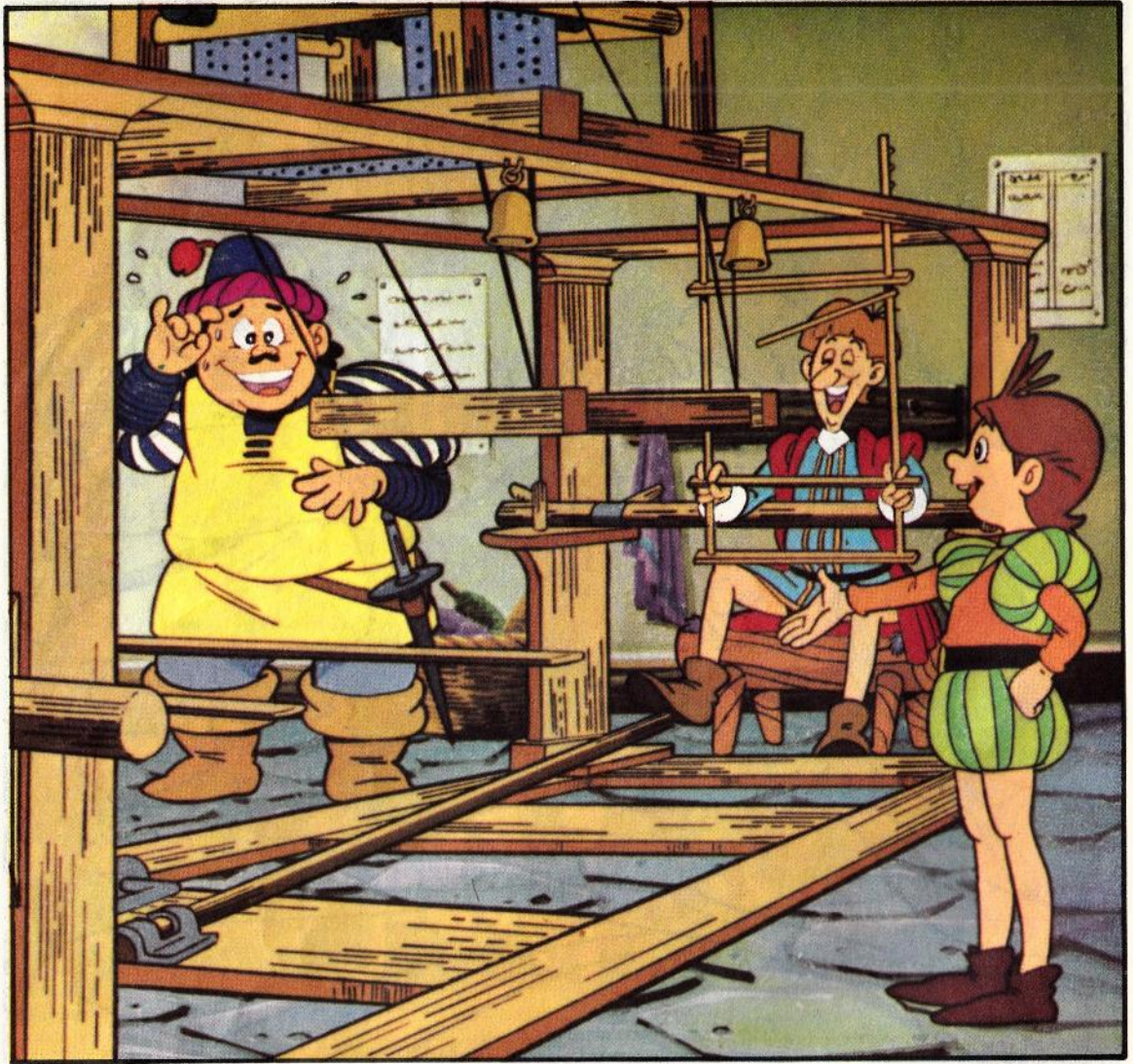

وزیر که مرد باتجربه‌ای بود، با خودش فکر کرد: «خیلی بد شد! حالا اگر من راستش را بگویم، پادشاه خیال می‌کند که آدم احمقی هستم. او به من خواهد گفت: «بی‌عرضه احمق، از قصر من بیرون برو!»

می‌کرد که این وزیر را خوشتر است. اما او هم نتوانست پادشاه را قانع کند.

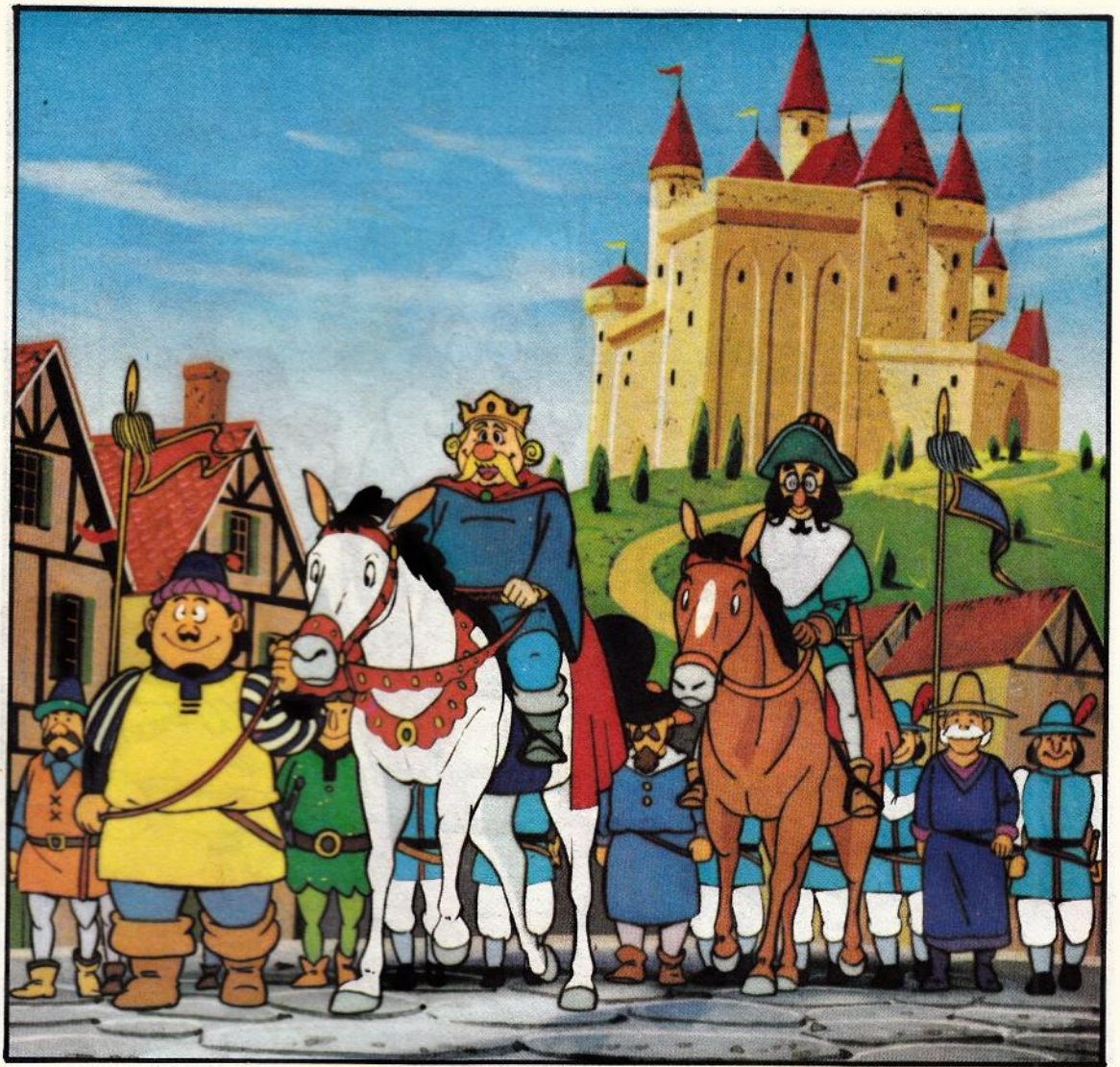
برای همین، وزیر به پادشاه گفت: «تا به حال پارچه ای به این زیبایی ندیده ام. جناب شاه، من مطمئن هستم که شما از آن خوشتان خواهد آمد.»
پادشاه از شنیدن این حرف خیلی خوشحال شد و به بافنده ها پول بیشتری داد.

چند روز بعد پادشاه خواست که پارچه را ببیند، اما با خودش گفت: «اگر نتوانم آن را ببینم، آبرویم می‌رود.»
 این شد که یکی دیگر از وزیرانش را پیش بافنده‌ها فرستاد. پادشاه خیال می‌کرد که این وزیر از همه باهوش‌تر است. اما او هم نتوانست پارچه‌ای ببیند.

این وزیر هم ترسید که شاه با او دعوا کند. برای همین گفت: «جناب شاه، واقعاً که پارچه خیلی خیلی قشنگی است!»
 پادشاه خیلی خوشحال شد. با خودش فکر کرد: «حالا دیگر من نباید نگران باشم، چون حتماً می‌توانم پارچه‌ای را که آنها دیده‌اند ببینم.»

پادشاه مطمئن بود که وزیرانش به اندازه او باهوش نیستند. برای همین به همراه دو وزیر و عده‌ای از نزدیکان و خدمتگزارانش از قصر بیرون آمد.

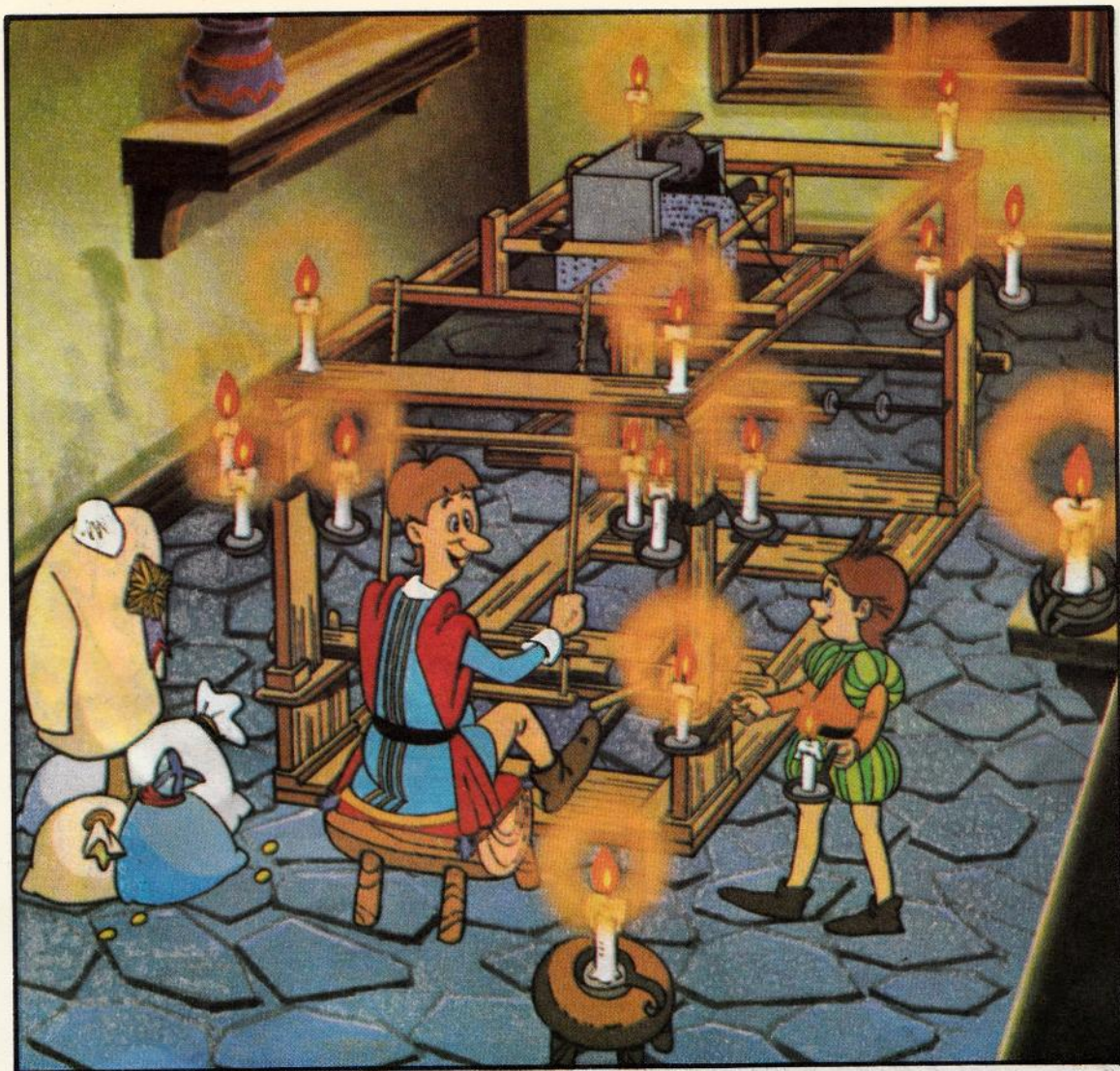

دو وزیر گفتند: «جناب شاه، ما امیدواریم که شما از این پارچه جالب
خوشتان بیاید.»

پادشاه به اتاقی رفت که بافنده‌ها در آن کار می‌کردند. اما او در ماشین

بافندگی چیزی ندید. با خودش فکر کرد: «یعنی چه؟! چرا من نمی‌توانم پارچه را ببینم؟! یعنی من یک احمق؟ نه، من نباید بگویم که چیزی نمی‌بینم!»
 بنابراین پادشاه به بافنده‌ها گفت که از پارچه خیلی خوشش آمده است. هر دو وزیر توی دلشان گفتند: «چقدر بد است که من نمی‌توانم پارچه را ببینم!»

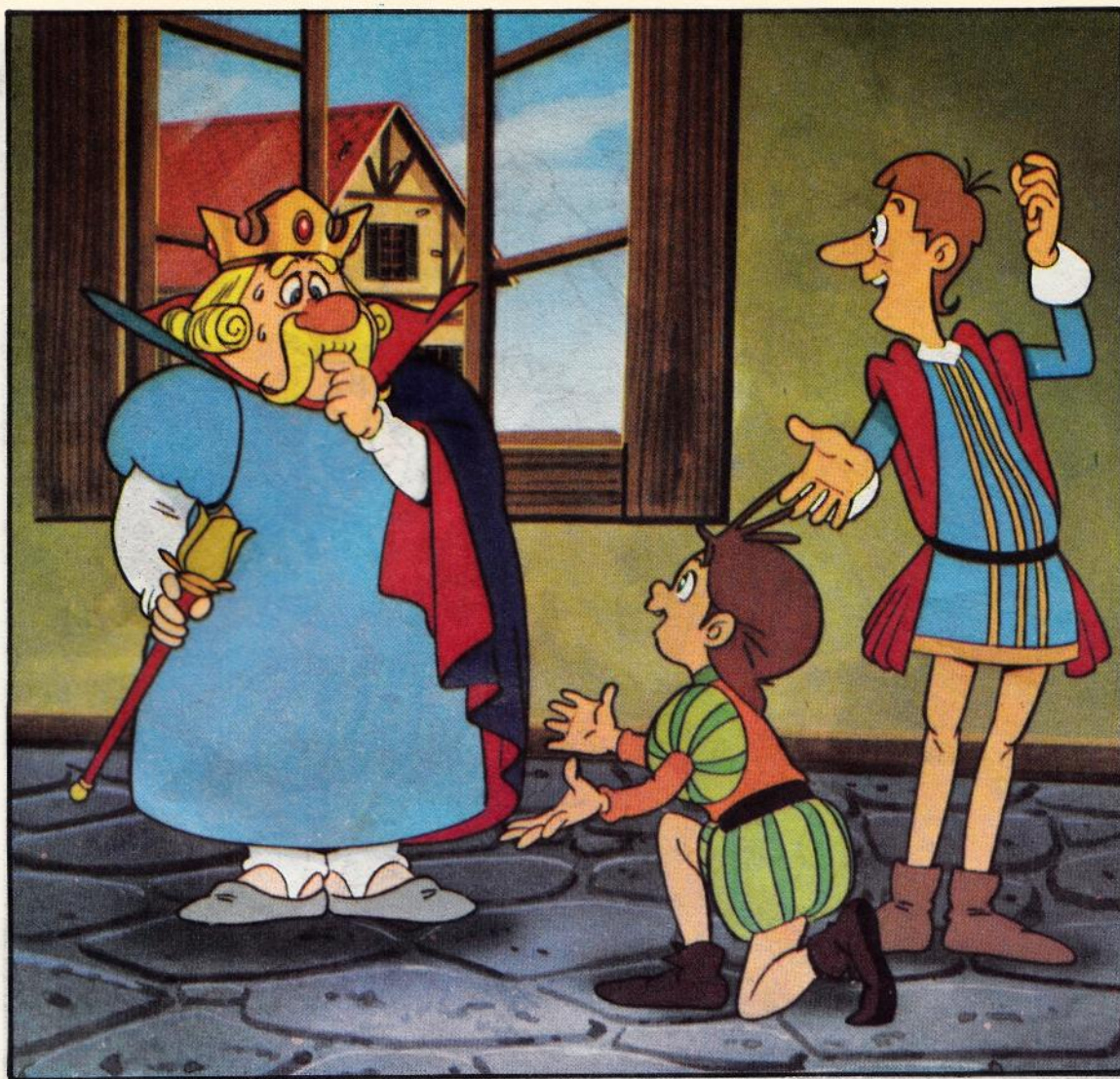

پادشاه به بافنده‌ها مقدار زیادی طلا داد. بافنده‌های ناقلا هم کارشان را ادامه دادند:

— کلیک، کلاک، کلیک، کلاک...

و خیلی زود خبر دادند که تمام پارچه بافته شده است. آنها این طور نشان دادند که دارند پارچه را می‌برند و لباس جدیدی برای شاه می‌دوزند.

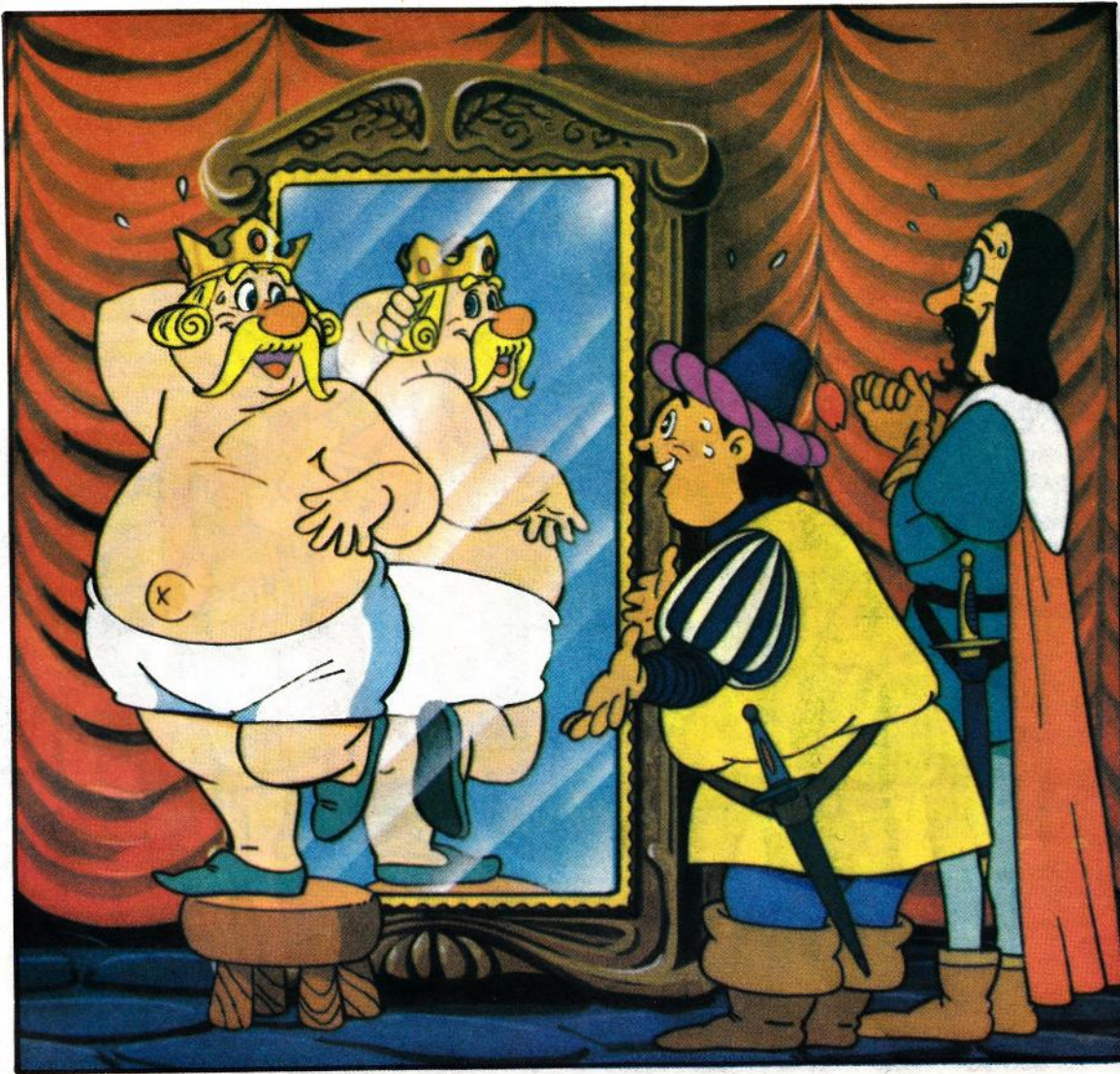
بعد، لباس تازه را به پادشاه نشان دادند و گفتند: «جناب شاه، بادقت به این لباس نگاه کنید. وقتی که مردم شما را با این لباس ببینند خیلی تعجب می کنند. آنها حتماً از شما تعریف خواهند کرد.»

بافنده‌ها به پادشاه کمک کردند که لباسهایش را در بیاورد و لباس جدیدش را بپوشد.

شاه خودش را گول زد و در دل گفت: «وای، چقدر عالی است! این لباس مثل پَر سبک و مثل نسیم لطیف است.»

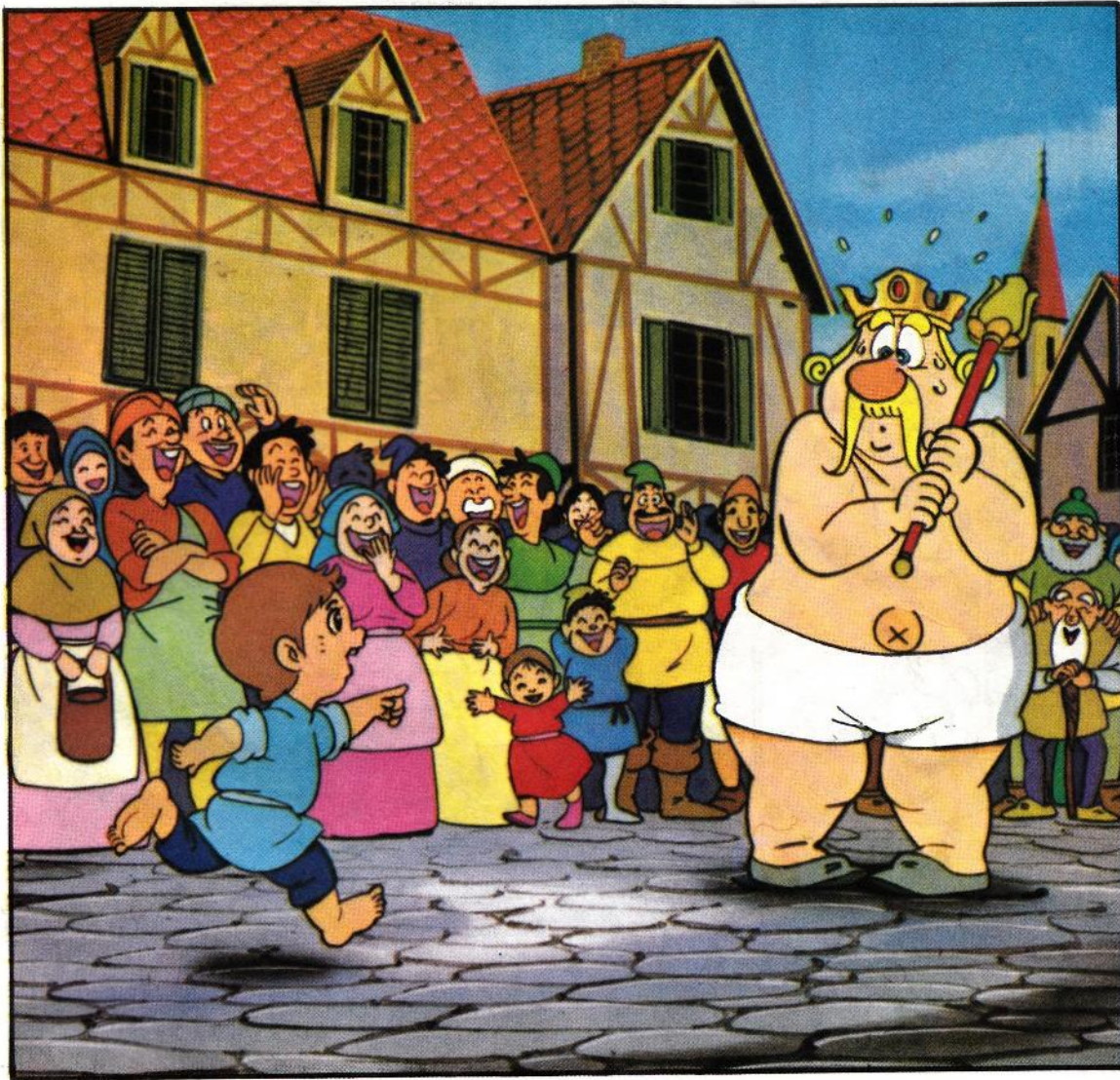
بعد دو وزیرش را صدا زد و پرسید: «خوشتان می آید؟»
 آنها جواب دادند: «البته، چه لباس زیبایی است! چقدر به شما می آید
 جناب شاه!»
 در همین موقع، در همه جای آن سرزمین حرف از لباس جدید پادشاه بود.

روزی رسید که نزدیکان شاه یک نمایش رژه ترتیب دادند. شاه در حالی که مثل سربازها پا می‌کوبید و رژه می‌رفت با صدای بلند گفت: «إِهْمْ... فقط آدمهای دانا می‌توانند لباس جدید مرا ببینند.»

مردم فریاد زدند: «همین طورا است! لباس تازه پادشاه خیلی دیدنی است! این لباس چقدر به او می‌آید! بله... بله...»

شاه وقتی که صدای تشویق آمیز مردم را شنید خیلی خوشش آمد.

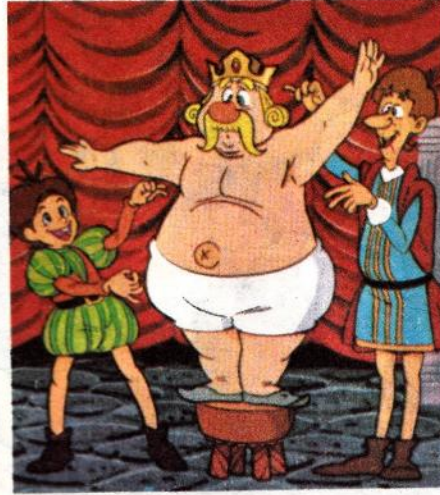

بعد یکدفعه، صدای پسرکی بلند شد که با خنده گفت: «نگاه کنید! این مرد لباس نپوشیده. آقای شاه، شما با این بدن لخت حتماً سرما می‌خورید!»
 مردمی که در خیابان بودند، وقتی این حرف را شنیدند، زدند زیر خنده.
 — وای ... مسخره مردم شدم! ... خیلی بد شد! من لُختم ... پس تا حالا گول خورده بودم! آبرویم رفت! شاه این حرفها را با خودش زد و بعد پسرک را به قصر خودش برد.

مردم در گوشِ همدیگر پیچ کردند و گفتند که پسرک بیچاره حتماً به دست پادشاه کشته می‌شود. اما کمی که گذشت پادشاه پدر و مادر پسرک را به قصرش دعوت کرد و به آنها گفت: «شما یک پسر دُرستکار دارید. او آن قدر خوب بود که حقیقت را به من گفت.» بعد پادشاه به پدر و مادر پسرک هدیه‌های زیادی داد. از آن روز به بعد، پادشاه بیشتر از اینکه به فکر لباس باشد به مشکلات مردم و کارهای سرزمینش فکر می‌کرد.

پایان

لباس جدید پادشاه، یکی از آثار طنز آمیز از مجموعه قصه های هانس کریستین آندرسن است. این قصه، حکایت حکومت و مردمی است که توسط پسرکی راستگو، از حقیقت آگاه می شوند.

از کتاب‌های بختا برای شما بچه‌ها منتشر شده است

کتاب‌های بختا
واحد کودکان و نوجوانان
مؤسسه انتشارات قدیانی

۵۰۰ ریال

تهران - صندوق پستی ۱۷۹۳-۱۳۱۴۵

تلفن: ۶۴۰۴۴۱۰